

Sygn. akt I CSK 219/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z wniosku B. S.A. w P.
przy uczestnictwie [...] Przedsiębiorstwa [...] sp. z o.o. w W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 5 sierpnia 2016 r. wnioskodawca B. S.A. w P. wniósł o wpis na jego rzecz roszczenia o przeniesienie własności nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta [...], wynikającego z przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości z dnia 26 kwietnia 2016 r. Do wniosku dołączony został wypis aktu notarialnego za Repetytorium A Nr [...] umowy przedwstępnej sprzedaży przedmiotowej nieruchomości.

W dniu 31 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w W. dokonał żadanego wpisu.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację uczestnika.

W skardze kasacyjnej uczestnik jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał na przyczynę kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wywodził, że w sprawie występuje następujące, istotne zagadnienie prawne: czy okoliczność, że doszło do skutecznego odstąpienia od umowy przedwstępnej, stanowiącej podstawę wpisu do księgi wieczystej roszczenia przyszłego o przeniesienie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, jeszcze przed dokonaniem przez Sąd tego wpisu, powinna być przedmiotem badania i rozstrzygnięcia w postępowaniu wieczystoksięgowym (art. 626⁸ § 1 i 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli skarżący jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien odpowiednio sformułować zagadnienie prawne, wskazać przepisy prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotność tego zagadnienia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11; z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.; z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, nie publ.; z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.; z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, nie publ.). Zagadnienie jest istotne, jeżeli jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla ukierunkowania praktyki sądowej i rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie

powstało (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, nie publ.; z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.), wywołuje poważne wątpliwości, a zarazem nie było dotychczas rozstrzygnięte w judykaturze albo dotychczasowe orzecznictwo wymaga zmiany (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że nie czyni on zadość wskazanym wymaganiom, ponieważ skuteczność odstąpienia od umowy przedwstępnej jest między stronami sporna, a w postanowieniu z dnia 4 kwietnia 2014 r., II CSK 377/13, nie publ. Sąd Najwyższy wyjaśnił już, iż spór stron co do złożenia albo skuteczności odstąpienia od umowy będącej podstawą wpisu roszczenia wyłącza możliwość badania i rozstrzygnięcia o wygaśnięciu roszczenia w postępowaniu wieczystoksięgowym. Ze względu na to, że zakres postępowania dowodowego wymagałby przeprowadzenia dowodów pozostających poza zakresem określonym w 626⁸ k.p.c., roszczenie objęte dokumentem stanowiącym podstawę wpisu podlega ujawnieniu w księdze wieczystej. Skarżący nie ustosunkował się do motywów przywołanego orzeczenia, nie zakwestionował przedstawionych w nim racji i tym samym nie dostarczył wystarczających argumentów przemawiających za zmianą stanowiska Sądu Najwyższego.

Zważywszy ponadto, że w sprawie nie wystąpiły przesłanki nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw

jw